

Incipit liber Alberti magni de adherēdo deo nudato intellectu et affectu ul-
tra et summa p̄fectio hoīb̄ q̄ntū possibile ē.

Quiritanti michi aliquid
ultiate m̄ntū possibile
in huius exilij et p̄grina-
tionis in oratione dep̄m-
gere scriptando de et sup̄ ab oīb̄
plena et possibili abstractioe et tū
solo dño deo expedita secura et
nuda s̄maḡ ad hesioe p̄sertim tū
cū ipse xp̄iane p̄fectiois f̄ms sit ca-
ritas qua dño deo adheret. Ad
quā q̄dē adhesionē caritatiuā oīb̄
hō de n̄tate salutis tenet. q̄
fit p̄ceptoz observātia et diuine
volūtatis cōformitate quoz obser-
uātia excludit oē q̄d repugnat
cāritatis cēnne et habitu cuiusmodi
sūt p̄cā mōrta. Religiosi vero qui
restrinxerūt se. etiā ad ewāgelij
cā p̄fectoz. atq̄ ad ea q̄ superogati-
onis et cōsiliij sūt p̄ que expeditius
ad ultimū finē q̄ deus est p̄uentur
p̄ quoz observātia excludūt ea etiā
que impediūt actū seu feruore cari-
tatis quo magis possit q̄d in dñm deū
ferri. cuiusmodi sūt abrenūciādo oīm
verū corporis. In sup̄ et aīe p̄fessiois
dūtaxat voto excepto. Cūquidem
spūs cū sit dñs deus et eos q̄ adorāt
eū in spū et veritate oportet adorare
id ē cogitatione et amore itellē et affectu
ab oīb̄ fantasmatib̄ nudū. h̄c
est illud math̄s. Cū adoraueris intra
tabernaculū tuū et cordis tui. itē et clau-
so ostio et seff sensū tuoz et mibi
corde puro et cōsua bona et fide nō
ficta ora p̄rem tuū in spū et veritate
in abstractioe q̄d tūc q̄grue fit cū hō
ab oīb̄ alijs fuerit exoccupatus et
exutus et totus intra se receptus.
ubi vniuersis et singulis exclusis et obli-
tus. corā ih̄u xp̄o tanto ore. sola

meas desideria sua. seare dño deo
suo fiduciale p̄dat. ac p̄ hoc toto cor-
dis et amoris affectu se in eū itmissi-
mis medullis oīm viriū suoz s̄misse
ac plenissime diffundit. imargit dilatat
et inflammat et resoluit. **Capitulum 2m̄ q̄lū q̄d**
oīb̄ alijs p̄fectis solo xp̄o in h̄c et itendat

Ueritatem quicūq̄ talē statū
aggredi et ingredi desiderat et
satagit opus ē oīmo ut velud clausis
oculis et sensibus de nullo se penitus
impleret aut p̄turbet sollicitus sit et cu-
ret. s̄ cūta tūc ip̄tinetia ac noxia
ac p̄miosa fiducia exuat. demde
se totū intra se recipiat n̄ ad vniū
obm̄ mibi mēte attedat q̄ solu
ih̄m xp̄m vulnēatū. **Sicut p̄ eū i eū**
id ē p̄ hōiem in deū p̄ vulnēa h̄m̄
nitatis ad intima diuinitatis sue
sedule et obm̄te m̄tedat. Ibi q̄ se s̄m
gula ac cūta idistusse sue itabgabi-
li p̄uidēte gmittat expedite et seure
juxta illud petri. Dem sollicitudine
p̄tentes in eū qui p̄t oīa. Et iterū.
nichil solliciti sitis. Et rursum. Jacta
cogitātū tuū in dñm. Idē. In adherē
deo bonū est. et p̄uidebā dñm in
cōsp̄tū meo. Et p̄osa i catur. Jure
in que diligit aīa mea. Rurpe ve-
nerūt in oīa bona p̄t. cū illa. Nepe
h̄c ē thesaur̄ ille celestis abstractio
n̄h̄o margarita illa p̄iosa q̄ p̄ oīb̄
opata fiducia h̄m̄. conatu m̄statissio-
riturmitate t̄quila. etiā usq̄ ad
corp̄alis gmodi. laudis ul honozis
iacturā in fortitudine spūs q̄rit. Alio
quin q̄ p̄ficet religiosus si lucretur
totū mundū et aīe sue det̄metū p̄naa-
tur. Ad quid q̄ releuat s̄ntis p̄fessio-
nis s̄ntas p̄fectis. habitus cōsua et
exterior dispositio cōuersationis sine
vita et in spū h̄m̄itatis et veritatis
ubi xp̄s habitat p̄ fidē cūitate for̄m

hinc ē illud luce 11° Regnū dei int^r vos
est qd ē xps ihus. *Capitulum 3^m Que sit
conformitas perfectiois hōis in hac vita.*

Oro quātoplus mēs sollicita est
ad ista inferiora et huana cogi-
tanda et tractanda. tātoplus superioribus
et celestibus per deuotionis intima elōgat^r
Et quāto feruētius ab inferioribus mēoria af-
fectu et intellectu ad superiora sensus colligit^r
tāto perfectior erit orō et purior gēpla-
no. qd sil^r p^rfra nō p^t ee v^tsq^r intentā-
sicut lux et tenebrę sūt diuisa. Quippe
qd deo adheret v^tatur in luce. q^d uero
mūdo adheret in tenebris ē. Quia ex-
te ē hōis in hac vita sublior perfectio
ut tota aīa tū oibus potētis suis et
virib^z in dnm deū suū sit collēta. ut vni^z
fiat spūs cū eo. et nichil mēnerit nisi
deū. nichil sentiat ul^r intelligat n̄ deū
et om̄s affectōes in amoris gaudio om̄-
te in sola gōtoris fruicione suauiter
q̄sētāt ymago em̄ dei in hīs t^ribus po-
tētis in aīa expressa cōsistat v^t rōe
mēoria et volūtate. Et q̄d diu ille ex to^o
deo impresso nō sūt nō est aīa dei
formis. Juxta p^rmaria aīe creationē
fforma nēpe aīe deus cui deb^t imp^rmi
sicut cera sigillo. et signatū signo sig-
nat^r. hoc aut^r nūq^m plene fit n̄ cū rō
p^rfecte iuxta capacitātē suā illūiatur
ad gōmationē dei q̄ est sūma v^ritas.
et volūtās p^rfrē affiat^r ad amādā
sūmā bōitātē. et mēoria plene absor-
beatur ad nutriēdū et frēdū etnā
felicitātē. et ad suauit^r et delectabilit^r
in ea q̄sētendū. Et qd in hōy d^rimata
adepnōnō g^ristit g^rta b^ritūdis. que
p^rfiact^r in p^ria. liquet qd istoy p^rfra
mchōnō ē p^rfra in hac vita. *Ca^m 4^m*

Quid opatio debeat cēi solo i^ru. et nō i^ru^r

Hic ergo qui per abstractionē g^rtinuā
fantasmātū et ymaginū ac per
intrauersionē et mibi per sursum ducti-
onē mētis in deū. tādē aliq^m obli-
uiscit fantasmātū qdāmodo ac per hoc
conuēnt opat^r intēus nudo ac sūm

plia ac puro intellectu et affū ac ob-
iectū simpliūssimū deū. Oīa igit^r fantas-
mata spēs ymaginēs ac formas v^rey
om̄i intra deū a mēte reiciās ut in
solo nudo intellectu et affū. volūtate
tūi pēdeat exercitiū ita deū intra te.
Nēpe sūm om̄ exercitiōy hē s^r mēde
et q̄sētē in dno deo intra se per puris-
simū intellectū et deuotissimū affū
sine fantasmātibus et ymaginibus
huiusmodi aut^r exercitiū nō fiat in
organib^z carneis et sensib^z extēlorib^z.
s^r p^r qd q^d hō ē hō uoō q^d ē intellectu
et affū. Et idēto q^d diu hō cū fan-
tasmātibus et sensib^z ludet et in eis
insulat videt^r nōdū exisse motus et
limites bestialitatis hoc ē illig^r qd
cū bestiis habet. Quia ille bestie per
fantasmata et per tales sensitiuas seu
sensuales spēs gōnosat^r et afficiūt^r
et nō alit^r. Et q^d alioz vīm aīe
nō habeat. Secus est de hōie s^r
intellectū et affū et liberū arbitriū
ad dei ymaginē et silitudinē dato
l^r q^d debet deo imēdiate pure et
nude imp^rmi et v^riri firm^r q^d i^rherē.
Sobriē dyabolus diligētissimē et
maximē conat^r impedire illud exer-
citiū quātū p^t. Ex quo ē qdāmodo
p^rambulū et mātū vite etnō iūdes
sup^r hoc hōi. Idēto tūtat^r p^r mētem
hōis alienare a dno deo. nūc per
istas nūc per illas tēptationes seu pas-
siones. Nūc sollicitudinē sup^rflua et
cura indiscreta. nūc turbacōe. cō-
uersationē indiscreta dissoluta. curio-
sitate q^d irrobili. nūc per studia libroy
subtilū nūc per colloquia aliena per
rumores et noua nūc per aspēa nūc
per g^ria et q^d tū et. si nō nūq^m leuia
et tāq^m nlla videant^r p^rita. tū mag-
na sūt impedimēta huūb s^r exercitiū
et opib^z. Et ideo etiā si vtilia si ne-
cessaria visa fuerūt siue magna sūt
p^rua ut noxia et p^riciofa illuc sūt
reicienda p^remāt^r et a sensibus

appellenda. Summo ope igitur necessarium
 est ut audita visa facta et dicta et cetera
 sita in fantasmatibus ymaginibus et occu-
 panonibus recipiantur nec etiam ex co-
 sequenti ut antea ut tunc super hoc fan-
 tasmata et iplicaciones formet et nu-
 triant. Et ita quoniam fantasia uenit ad
 memoria et mente tunc non impedit ho-
 minem siue in ordine meditatione psal-
 modia siue in alia quocumque operatione
 et exortatione spirituali nec rursus
 iterato occurrat ei. Et sic expedite se-
 cures te totum etiam plene omnia et sin-
 gula omittit infallibiliter et cassie digne
 prudenter cum silencio et quiete et ipse pug-
 nabit pro te et melius et honestius ac
 dulcius liberabit te et consolabitur. Quod si
 tu per die noctuque de hoc continue frusta-
 raris et vana vagaris ac captiua me-
 te fatue sic et sic hinc et inde diseres
 et derubens nec non mente et corpore defi-
 nes tepus pdes et vires stulte ac-
 irrobuitur sumens aucta quod singula un-
 cuique et quicquidque occurrentia ortu habe-
 ant sic accipe quemadmodum de manu
 patris diuine per prudentiam cum tracta-
 mitate et tranquillitate tibi venerit con-
 munit. Nuda ergo te a fantasmatibus
 omnibus rebus corporearum iuxta tui status
 et professionis exigentiam ut nuda me-
 te et mente inhereas cui te metaphisice
 tabet deuotioni ut nichil quodammodo
 posse sit medium inter te et aique tuam
 et ipsum pure fixeris ut fluere possit
 a vulneribus humanitatis in lumen sue diuinitatis.

Capitulum VIII de cordis puritate que est in omnibus secundum.

Significat recto et securo timore tunc
 ad finem beatitudinis vite et patrie
 glorie et glorie peruenire desideras et satis-
 fabis tunc intenta mente sedule aspira-
 ad perpetuam cordis mundiciam et puri-
 tatem mentis et sensuum tranquillitatem
 atque cordis affectum recollige et uigilanter
 defige sursum in dominum deum. Et met-
 her abstrahere te a familiaribus tuis et
 ab hominibus omnibus in quantum in te est

et negotiis huiusmodi propositum tuum im-
 pedietibus semper captas oportunitate
 te ubi et quando possis locum tepus et mo-
 dum repire quietis ac contemplationis. car-
 pens silentii secreta. prout quod seculi
 vite naufragia. non non prestrepentis
 mundi frige perturbationes. Quia de re
 omni tpe puritati mundicie ac quieti cordis
 principalem stude ut ubi continue velud
 clausis oculis carnalibus sensibus in te
 metipsum guttaris et cordis ostia a
 formis et fantasmatibus sensualium et
 ymaginacionibus terrenorum quantum possibi-
 le est habens diligenter serata. Nepe
 cordis puritas inter omnia exercitia spi-
 ritualia sibi quodammodo tamquam finalis
 intentio ac laborum omnium retributio quam
 in hac vita spiritualis quies et vere
 religiosus reape consuevit sibi uedi-
 cat principatum. Porro cor tuum seruis
 et affert cum omni diligentia sollicita et tona-
 tu absolutus ab huiusmodi omnibus que libertatem
 ipsius possit impedire. In super ab omni
 re mundi possibilitate hinc alligandi
 et vincendi te sic quod auctas dispersiones
 cordis et affectioes mentis in unum
 verum simplex et principalissimum bonum
 recollige et inter te tamquam in uno loco
 recollectas habere agomifare ac per hoc
 rebus diuinis deoque mente semper there
 atque derelicta fragilitate trena cor
 ad suprema in iustis tuis in christo ihu
 iugiter transformare conaris. Quia propterea
 si incipis te nudare et purificare a fan-
 tasmatibus et ymaginibus et simpli-
 ficare et tranquillare fiducialiter in domino
 deo tuo cor tuum ut a fantasmatibus
 et mente tua ut haurias et sentias fon-
 tem diuinum beneplaciti in omnibus interiori-
 bus tuis et per bonam voluntatem sis deo
 unitus in intellectu. scilicet tibi hoc pro omni
 studio et lectio sacre scripture et ad
 dei et ad proximi illud quod uirtus
 doret. Di igitur studio conatu et

labore simpliciter cor tuum ut a fantas⁶⁹
mobilibus et inquietis quertaris et stes
in dno sp⁶⁹ intra te tanq⁶⁹ si aia tua sit
in illo nunc etmitatis et diuinitatis talit⁶⁹
sicut ut amore ihu xpi de corde puro
gratia bona et fide non ficta teipsum
deseras et totum te deo in omni tribulatio
ne et euentu totaliter plene committas
eiusque voluntati et beneplacito parere se
et patienter affectes quod ut fiat necesse
est ut frequenter ad cor redeas et in eo
persistas et ab omnibus quantum possibile
est teipsum absolvas metis oculi se
in puritate et tranquillitate custodias
Intellectum a fantasmatibus et formis re
infirmarum preferues voluntatis affirma
a turis terrenorum permitis absolvas et
ut summo vero bono amore fuido
radicatus inhereas memoria que iugiter
habeas sursum eleuata et in ipso eodem
vero summo bono et solo eorum ac in
creato firmiter stabilita Ita duntaxat
ut tota aia in omnibus potens et viribus
suis in deum collecta unus fiat spiritus cum eo
in quo summa perfectio vere consistit cog
noscat⁶⁹ Hec vera unitas spiritus amoris
est quo homo omnibus votis summe et
eternae voluntati conformis efficitur ut sit
per gratiam quod deus est per naturam sicut
ferri ignitum est per participationem calidus
sic ignis per essentiam calidus Interea
aduertendum est quod in eo ipso mome
to quod quis sua dei auxilio potest unitate
voluntate et moridiatum amore a zelum
a seipso abire sit sicut deo deo de
omni sua unitate audent plene tollit
confide hoc ipso facto mentem deo operari
ut sua ei gratia largiatur et per ipse gratia
veram sentiat caritatem et dilectionem
omnem abiguitatem et horum expelle
tem In deo que confidenter sperant Ita
metum beatius esse potest quam omnia in illo
ponere in quo nullus est defectus
proinde quod dum stas in te et non stas

pure te totum in deum sentire suscipiet te sal
nabit te et saluabit te. Hec si continuo
intra te veniant reuolues plene te ad bonam
vitam referunt quod omnes diuinae deliciae
honores Insup et omnes sapientia et scientia
huius seculi fallaces et corruptibiles rudi
di et vite etiam si in hiis excelleres omnes
qui unquam fuerunt. **Capitulum 69. Adherere
debet deo homo deuotus nudato intellectu**

Et quia quomodo te nudauit
a fantasmatibus et implicacionibus
exterioribus mundanis et sensualibus
tanta magis aia tua reuoluet vires
et interiores sensus suos ut sapiat
ea que sursum sunt diste quod abstinere a
fantasmatibus et ymaginibus reuoluet
poralium quod super omnia placet deo mens
nuda ab huiusmodi formis et speciebus
huiusmodi etiam deliciae sunt esse cum
filiis hominum vix que a tibiis ortu
passionibus et detractionibus et pas
sionibus tranquillam pura et simpli
mente tibi intendant vacat et adhe
rent. Alioquin si in talibus memoria
ymaginario et cogitatio tua sepe
vacat nunc est ut rebus nominibus ut
reliquis antiquorum delinxi ut sunt
alia obiecta que significari videntur spiritus sanctus
aufert se a cogitacionibus que sunt sine
intellectu vero Itaque ihu xpi amator
sibi debet esse unitus intellectu
per bonam voluntatem diuine voluntati
et nudus ab omnibus fantasmatibus
et passionibus ut non aduertat si deus
derideat diligat ut quod sibi refe
ratur voluntas namque bona omnia operet
super omnia est. Vnde si voluntas afficit bo
na et deo in intellectu pure conformis
et unita fuerit non nocet si caro
et sensualitas et exterior homo moueat
ad malum et torpent ad bonum a etiam
si interior homo tepet deuotionem affectu
tate sed tamen fide et bona voluntate

adheret deo. et hoc facit si oem ipfer
 aione et nichil ex parte sua adidit
 et agnoscat bonu suu in solo creatore
 consistere et cu suis potens et viribus se
 ac gntas creaturas relinqt. Atq ex
 toto et totu se in creatore suu imgit
 Ita q omes opaciones suas dirigit
 pure ex toto in deu suu nec extra
 eu qd qrit in quo paupt invenisse
 ome bonu et oem felicitate pfectis
 et sic tnsformatur ad amo. in deum.
 q nec cogitare n intellige n amare
 n meorari pt n deu pu et de deo.
 Creaturas at alias et seipm no videt
 n tm in deo ne diligit nisi solu deu
 nec meorat de eis ut de se n deo
 her vero gmas veritatis semp facit
 quam huile seipam no alia iudicat.

Sed contra mndana sapiencia facit
 diam supba vana turgida et veto ifla
 ta. Sicut itaq her spualis et fundame
 talis doctna q accedes ad dei notici
 am suavi et familiaritate et si vis deū
 veritate posside. nre est q cor tuū
 diuides no o amore sensuali no
 tm cuqcuq psona s eam cuqcuq cre
 ature ut simpli ac toto corde sm
 ome tuū posse tedas in dmo deum
 tuū creatore. libea absq o duplici
 tate cura et sollicitudine plena fidu
 cia et sola eius puidencia de oib.

1^a Collat cor sit colligedu intra se

Preterea sicut dicit in libro de
 spu et nra m^o 12° ascendere deū
 est intrare in seipm q em interius
 intrans et extrinsece penetrat seipm
 tnscedit ille veritate ad deū ascendit
 Ab huius q mudi distractionib. cor
 nem colligamus et ad interiora gau
 dia reuocemus ut aliq i diuine
 gteplaciorū lme h^o figa valeamus. Na
 h^o est vita et reges m^o in dei amo
 re p desideriu figit. et eius gsolari

one suavit refiat. Sed qd in huius rei
 experientali degustando multipliciter
 impedim^o et nequaquam ad ipm p^otm
 ge sufficimus. Ro in p^omp^o e q mēs
 huana sollicitudinibus distracta no
 intrat se p mēoria fantasmatibus
 obumbrata no redit ad se p itellm.
 gaudens illa ad seipam nequaquam
 reuertit p desideriu suauitatis mēne et
 leticie spualis iā totalit^o in hīs p^olibz
 et p^ontibz iacēt no pt ad se tūq ad
 ymaginē dei intrare. Oportet ergo
 et nre ut cū humilitatis reuerētia ac
 fiducia nimia mēs eleuet se supra se
 ac ome creatū p abnegacione om
 et ut dicat intra se. **1^a** nre ex oibus
 et p oibz et sup oia qro diligo appe
 to et desidero no sensualis neq yma
 gialis. s sup ome sensuale et intellectu
 ale nro vniq sensu est pceptibilis
 s pleno desiderio totus desiderabilis
 no m sup est figuralis s intimo affeū
 pfectissime appetibilis no ē estimabit
 s mudo corde totus affectabilis. **2^a**
 sup oia amabilis et delectabilis. **3^a** fime
 q bonitatis et pfectioris. et tū feret^o
 in mētis caligine et alia mē se ele
 uat et p^ofidius ingredit. et h^o mod^o
 ascendendi usq ad emigraū g^ouitū
 stissimū tūctatis tūctate vniūctatis i
 tūctate in ihu xpo ē tāto ardentior qro
 vis ascendeb. illi est timor et tanto
 feruorior qnto affectu proximior.
4^a Duppe in spualibz illa sūt superiora
 q timiora q^o ad experientias spuales
5^a Quia ppt nūq desistas nūq qestas
 donec future illius plectudis aliq
 ut ita dicā aratū seu experientias degus
 tes et donec diuine suauitatis dulce
 dme p qntulas aliq p^omicias obtine
 as et in odoe ipius post eū curre
 no desinas donec videas verū deū
 in hon. In spuali em pfectu et cū
 dei intra se vniūctate et adhesionē no

q̄stas nec retrocedas donec affectus
factis q̄d intendis. Exemplū huius accipe
in fili ascendebz motū nālē si em spūs
nr̄ in hīs que sursum transeūt se paup̄di
tate in miserū statim p̄ infirmitas distrac
tiones et itinera obliqua rapiet et a
se q̄damō diuisus dissipat et q̄i tot
sp̄erit quot ea sūt que p̄ desideria
cōcupiscit. h̄c motus sine stabilitate
c̄tus s̄n puēnoē labor s̄n requie. Si
vero cor et spūs nr̄ ab hac infirmitatē
infirmita distractioē q̄ sursum est p̄ desi
deriū et amorē se traxerit et her̄ infir
mita deserens paulatim se intra se in
vniū immutabile spūs bonū colligens
secū esse didicit et ei inseparabiliter
quodā affrū inhesit et tāto arrius in
vniū colligit et fortificat. p̄tomag
agnatione et desiderio eleuat et in
ip̄o v̄o sumo bono intra se habituat
donec tandē oīno immutabilis fiat
et ad illā verā vitā que ip̄e dñs deus
est immutabiliter p̄ueniat ut p̄etue s̄n
oī mutabilitatis et t̄p̄is v̄f v̄rassitau
dine req̄stet. In illo int̄n̄ q̄ q̄cto
ar̄ secreto diuinitatis manere p̄fecte
collocatus intra se in xp̄o ih̄u qui est
via ad se veritatis et vita. **¶ 8^m Quō**
in q̄libz euentu hō deuotus se deat dō ḡmittē.

Qredo iam ut arbitror et usq̄ ex
deductis q̄stas q̄ q̄nto magis
magis te nudaueris a fantasmatibz
et oībus rebus mūdialibz et creatibz
bonā volūtate intellā deo v̄ntus fu
eris tāto magis ad statū innocencie
et p̄fectiois app̄iquas q̄ q̄d melius h̄ue
felicius ac iocūdius. **Sup̄ oīa ergo v̄z**
ut teneas mentē nudā sine fantas
et ymaginibz et a q̄buscūq̄ ip̄hano
mbus ut nec de mūdo nec de n̄ris
nec de prosperis nec de adūsibz p̄nti
bis p̄teritis ul̄ futuris. In te nec talis
n̄c etiā nimis de ap̄hs p̄cis sollicitaris
s̄ cū quadā puritatis simplicitate te
esse cū deo ex oī re nude cogita. ac

si aīa tua iam esset in eternitate extra
corpus sepata v̄zq̄ nō tractaret seu
laria nec curaret de statu mūdi nec
de pace nec de guerra n̄c de sereno
nec de pluuia et plane nec de aliq̄
huius seculi. sed soli deo ḡformit
totalit̄ intendet vacaret et inheret.
Sic sic suo mō ut nūc velmā corp̄
tū et oīa p̄naa ac futura creata
et defige nāc mēns et spūs tui
fixe s̄m oīne tūi posse nude et ex
pedite in illud mareā lūmē ab oībz
fantasmatibz et uolūtiōibz ac obnu
bilatiōibz depuratus vt sit spūs tuus
tāq̄ angelus corp̄i alligatus. q̄ per
op̄ationē carnis nō impedit nec
cogitationibz v̄mbis ac vagis ip̄hant
fortificet se q̄ spūs ḡtra quasq̄
tēptationes vexationes iurias vt
eximmit. Iḡusse in v̄trāq̄ fortunā
p̄seueret in deo. et cū adest t̄bacio
aut audacia ul̄ mētis cōfusio. nō
pterea ip̄olestas a pupillā sis. n̄
pt̄ter hor̄ c̄ras ad oīes vocales.
aut alias ḡsolationes. s̄ h̄o solū
ut resistes te p̄ volūtate bonā
in itellā ut adheras deo mente
velit nolit. s̄t̄as corp̄is deuota
nāq̄ aīa sic debet esse cū deo v̄nta
et suā volūtate diuine volūtati tā
ḡformē habere et facē q̄ se cū nulla
creatura occupet seu adhereat. sicut
dū nō erat creata. ac si nichil sit p̄t̄
solū deū et ip̄am aīaz et sic v̄m̄sa et
singula eximmit de manu dñe p̄ui
dencie secure infallibiliter accipiat susta
nens v̄m̄formit̄ in oībus dñi ip̄aci
enaa t̄nquillitate et silencio. Quia
de re nudāe mentē nō oībus fan
tasmatibz supra oīa v̄z ad v̄nū spi
ritualē vt sis p̄ bonā volūtate v̄m̄z
deō intellā et ḡformis p̄t̄ia nichil
erit mediū mē se et deū. q̄d sic
patet q̄ nec res aliq̄ extra se est
mediū cū p̄ v̄tū volūtate paup̄tat̄

ideo q̄sucto do ordie. p̄cedendū est a labōe
actiōis ad q̄ete cōtemplatiōis a v̄tutibus
moralibus ad theozicas z speculatiuas
Demq̄ o aīa mea q̄ occuparis cura plu
rima sup̄iacue z p̄ m̄ hys eges Intente
et aīa hoc v̄nū optm̄ bonū m̄ quo om̄e
bonū z suffiat. Infelz̄ ḡ q̄ oīa sat p̄t
ip̄m z habet. Ip̄m aut̄ nescit. Et si h̄ oīa
et ip̄m sciat nō p̄t hoc s̄ p̄t ip̄m bea
aor v̄nū lo. h̄ est v̄ta et̄na ut ḡgnoscat

**Capitulum 10. Actualis deuotio z sensual nō
tū curāda ē sicut volūt̄ deo adherere.**

Interea nō m̄tāi curas actualē de
uotione a sensuale dulcedinem
uel lacrimas s̄ tū p̄ bonā volūtate imtel
lectu sis m̄te cū deo m̄t te v̄ntis.
Et iup̄e sup̄ oīa placet deo m̄eb̄ nuda
a fantasmatibz; i ymagibz; sp̄ebz; z siliti
d̄m̄bz; rez creaturaz; Debet nāq; mo
nachū esse alienū ab oī creatura ut
soli deo m̄tra se nude z expedite iten
dat vacet et adherat. Et obre ab
neges tomet ip̄m ut nude seq̄ris xp̄m
d̄m̄ deū tuū q̄ v̄e paup̄ obediens
instans. hūiliatus ē et passus. In r̄ et̄a
v̄te z mortem̄li scandalizati fuerūt ut
liquet ex d̄ctū eua. p̄terea aīa sepata
a corpe nō adūtat quō ut q̄o agat de
suo corpe delicto siue ḡburat siue sus
pendatur siue maledicat. z nichil
p̄t has iurias corpi illatas ḡtristatur.
s̄ solū cogitat illud nūc et̄m̄tas. z p̄
illud v̄nū q̄o dixit d̄ns I eua. n̄c̄m.
sic et tu te habeas ad corpus tuū. q̄
iā nō sis m̄ corpe. z cogita p̄ de et̄m̄
tate aīe tue m̄ deo. et dirige sedule
cogitātū tuū m̄ illud v̄nū de quo xp̄us
dixit porro v̄nū est n̄c̄m. Et senties
ex hoc magnā ḡr̄z ad m̄tus nudita
te z cordis simplicitationē acq̄rendū
verūtn̄ istud v̄nū est tibi p̄ntissim̄ si
te nudaucis a fantasmatibz; z q̄buscūq;
alijs implicatiōibz; mox q̄ senties sic
esse v̄z te nuda z expedite mente

vacare et adherere deo. et ut sic eis iunctus
eā m̄ oībz; q̄lit̄cūq; eā m̄ferri p̄nt sicut
et sū m̄res p̄res z clā b̄n̄ om̄es. q̄ desper
tus oībz; solū cogitabāt aīe sue securita
te et et̄m̄tate m̄ deo et ita armati m̄tz
z p̄ bonā volūtate deo v̄nti oīa m̄di
sp̄reuerūt. ac si oīno aīa iā diuisa eēt
a corpe. Et hys ḡ p̄ende q̄ntū potest
bona volūtatis cū deo v̄nta. ymo p̄ illā
aīe adhesione cū deo. et ut sic eḡ a car
ne q̄dāmo v̄tiale et sp̄iale diuisione
q̄dāmo aīa respicit alōge hōtz extēiore
suū tāq; nō suū z sic vilipedit oīa que
inferūt sibi ut carni sue ac si sicut altā
ūl nō homi. Qui em̄ adheret v̄nū sp̄s
est cū eo. Nūq; ḡ audeas ut oīno corā
d̄no deo tuo m̄tra te aliq̄d cogitare ut
ymagiāri q̄d corā hōibz; erubescas ut
audire ut videi p̄t dei reuerēciā p̄ri
apalē. Est eā hoc iustū oēm̄ tuū co
gitātū z cogitationē ad solū deū dirigē.
eū tāq; nichil aliud p̄ter ip̄m sit sola
m̄tus aīe m̄tueri. Sicq; inheredo frui
q̄d est p̄fecta iūctio v̄te f̄itūe

**Capitulum 11. Qualit̄ tēptatiōibz; ē resistēdū
et tribulatiōes sustinēde.**

Porro deo nemo nocēdes ad deum
v̄co et integro corde q̄i v̄ctatio
nibus et tēptatiōibz; p̄betur. Porro m̄
oībz; tēptatiōibus ut hoc obseruet
ut si sentiat nō ḡsentiat et pacēt
et eq̄m̄it cū hūilitate z lōgānimita
te portet. Si vero blasphemie sint et
turpissime. h̄ oīno firmē teneas q̄
nichil melius aut v̄ctius ḡtra easdē
face p̄tes q̄ oīno huiusmodi fantasi
as pro nichilo reputāe. q̄bz; blasphe
mie nequissime z fēdissime z horribiles
sint. solū nō cura eas s̄ p̄ nichilo re
puta et cōtēpne et tibi nō imputa.
nec velis tibi sup̄ huiusmodi ḡsentia
formae. Fugiet p̄culdubio inimicus
si eū ut sic z suas fastidatiōes con
tēpseris. Sup̄bus em̄ est valde z nō
patit se cōtēpm̄ et sp̄em̄ oīno ergo

no 67

talia non curare penitus summi est remedium
 fluit de mustis volatibus contra voluntate
 coram oculis ipse deat qd. fuit ihu xpi
 ta facile non importune fugere a facie domini
 et hinc inde indignari murmurare et queri
 lari super omni muste veracitate et levibus
 temptationibus suspitionibus tristitie et detrac
 tionibus insufficiens et quibus aduersione
 cum sola manu bone voluntatis in deum
 erecte poterit omnia hec fugari. Nepe per
 bona voluntate habet homo deum in possessio
 ne. sicut angelos custodes et protectores
 insuper et per bona voluntate omnes temptationes
 superat sicut musta manu de caluace
 capitis fugat. Pax ergo hominibus bone vo
 luntate. Proinde ergo ne aliquis dicitur off
 tur deo bona voluntate. Quippe bona
 voluntas in anima est origo omnium bonorum
 et omnium virtutum quam qui habet incipit
 secum habet quod ei ad bene viuendum
 opus est. Si ergo volueris bonum et non
 potes firmus deus operatur inquit secundum hoc eterna
 lex inmutabili stabilitate firmavit ut
 in voluntate mentium sit in beatitudine quam in
 miseria premissi ac supplicium. Dilectio
 est enim magna voluntas deo seruire
 dulcis affectus deo placere feruentissimum
 desiderium deo seruire. demum temptari non
 est peccatum sed non excedere virtutis ut homo
 ad multa bona proficiat temptatione cum
 tota vita hominis super terram temptatione sentiat.

¶ De amore dei quod efficax sit

Enimvero omnia supradicta et quicquid
 salutis nostre non melius nisi per amorem
 et salubris proficiunt potest nisi per amorem per
 que supplere potest omnia nostra ad salutem
 indigentia et in eo habet omnes boni
 habundantiam nec deest summi desiderii
 penam. Solus amor est quo gutturi ad
 deum transformamur in deum adheremus
 deo unum deo ut sumus unum spiritus cum
 eo et beneficemur hic in gloria et ibi in
 gloria ab eo per eum. Amor enim ipse
 non desat nisi in amato quod fit cum
 obtinet ipsum possessione plenaria

ac proficit. Nepe amor ipse qui et cari
 tas est via dei ad homines et via hominum ad
 deum et mansionem habere deus non potest ubi
 caritas non est. Si igitur caritate habemus
 deum habemus quia deus caritas est.
 Proinde nichil amore acutus nichil sub
 tilius aut penetrabilius non desat donec
 nialit totam animam penetravit virtute et pro
 funditate ac totalitate et unum se vult fa
 cere cum amato. et si fieri potest ut hoc idem
 ipse sit. et ita nullum patitur medium inter se
 et omnem dulcorum quod amat quod est deus
 sed vehementer tendit in eum. Et ideo nunquam
 desat donec omnia transiat et ad ipsum in
 ipsum ueniat. Est enim amor ipse virtus
 unitie et transformatis transformans
 amantem in amatum et contra ut sit
 unum amatorum in alio et equis inquit
 iternum potest quod liquet primo quantum ad
 vires apprehensiuas quod amatum sit in
 amante vix quantum dulcor et delecta
 biliter reuocat in apprehensione amantis
 et e regione putat sed amans inquit sin
 gula que ad amatum pertinet non sufficiat
 aliter sed intransitus discernit et que ad ite
 ora eius ingredi. Sed quantum ad vires
 appetituas et affectiones amatum dicitur
 in amante putat vix est in affluenti eius
 complacencia et in iocunda eius delectatione
 interius radicata. Sed amans est in ama
 to toto desiderio et formitate secundum idem
 velle et nolle et in eodem gaude et
 tristari tanquam idem ipse. Tanquam est amor
 quia fortis est ut mors dilectio aman
 te extra se ac collocat eum in amato
 facies ei intransmissime adherere plus est
 est anima ubi amat quam ubi non amat quod
 sic est in amato secundum propria natura ratio
 ne et voluntate. Sed in eo quod amat
 tum est secundum quod est forma quod etiam brutus
 gnet. Non est ergo aliud quod nos ab
 exterioribus liberat intra nos et ex
 inde in ihu christi membra et diuina

trahit q̄ amor xpi q̄ desiderii dulcedis
xpi ad senectū p̄cipiendū & degustandū
intima diuinitatis xpi nō itaq̄ aliud ē
q̄ amoris vis q̄ etiā t̄m̄ de tris ad
fastigia celi celsa p̄duat n̄ ad sūmā
b̄titudinē q̄ p̄ueniē p̄t nisi amore
et desiderio p̄uocāte. *Ipe etiā amor
ē vita die vestis nuptialis & p̄f̄tio
ip̄ius in quo lex et p̄phete. In d̄m̄
edictū p̄cedet v̄n̄ aptus ad cor. Ple-
tudo legis ē dilao p̄ ad cor. Fims
p̄cepti ē caritas. *13^m. *Quis cor sit
recolligendū int̄ se v̄l orois q̄ t̄m̄ & v̄lans.***

Retēā cū ad her et que cūq̄ alia bō
omo fims ex nobis iſuffinētes n̄t.
aliq̄ de nobis ip̄i d̄no deo a quo solo
ome bonū exhibē possūq̄ qd̄ nō sit p̄us
sūi solo vno excepto qd̄ sup̄ ē que ad
modū ip̄e p̄ se b̄dicto suo ore etiā &
exēplo nos iſtrūe dignatus ē. vt v̄z
in oī casu et euētū ad ip̄as orationē
retrāng sicut rei miseri. paupes mē-
dia infirmi iopes subditi sui et filij
ac totalit̄ in nobis ip̄is desolati. hūi-
ma mēt̄s p̄stracione int̄more & amōe
recollē & cōpōsite. *Mature v̄o nudo
q̄ affm̄ erubescēne cū magnitudine
desiderij & ardore. n̄r̄no in gemitu
cordis & simplicitate & sinceritate
mentis supplicemq̄ & exponamq̄ sibi
plena cū fiducia v̄ndiq̄ nob̄ immen-
sa p̄uila. Ita d̄t̄axat ut expedite
secure & n̄de nos ei totalit̄ usq̄ ad
ul̄im̄ fidelit̄ ḡmittamq̄ et offeramq̄
tāq̄ v̄e & p̄ oīa sui nichil nob̄ ip̄is
reſnantes ut impleat̄ in nobis illud b̄i-
p̄r̄is p̄s̄ac̄ q̄ loquit̄ de hac ip̄a orōe
dicēb̄. Tūc erimq̄ v̄nū in deo & d̄ns
deus erit in nobis oīa in oībus. et
solus qm̄ illa sua p̄f̄a dilao qua por
ille nob̄ dilexit. in n̄ri q̄ cordis tr̄ste-
rit affm̄. qd̄ ita fiet cū nobis oīs
amor ome desiderii ome studiū
oīs conatus demq̄ oīs cogit̄ n̄ra.*

omeq̄ qd̄ videmq̄ loq̄mur qd̄q̄ speraq̄
deus erit. *Illa q̄ v̄ntas q̄ n̄c ē p̄r̄is
cū filio et filij cū p̄re. I n̄m fuerit
p̄m̄ mentēq̄ tr̄s̄usa. vt que admodū
nob̄ ille sincera & pura n̄t̄z idisso-
lubili caritate nob̄ diligit. nob̄ q̄ ei
p̄petua et inſepabili dulcōe iugam̄.
ita s̄z v̄dē copulati ut q̄ q̄ speraq̄
qd̄q̄ intelligimq̄. qd̄q̄ loq̄m̄ et orōs
deus sit. her q̄ intencio hic conatq̄
et fims sp̄ualis hōis esse debet ut
p̄magnē futūe b̄titudis in hoc cor-
ruptibili corpe possidē mereat̄. et
qd̄amō arri ip̄ius celestis b̄titudinis
et ḡs̄tacione glōie incipiat in hoc
seculo p̄gustare. *Hic inq̄ fims totiq̄
p̄f̄om̄s est vt cons̄p̄ extenuata
mēs ab oī situ carnali ad sp̄itua-
lia cotidie sublimet̄. don̄ oīs ḡs̄tacio
eiusq̄ volūtas cordis vna & inḡs effi-
natur oratio. Cūq̄ ita mēs deposita se-
te t̄rena. ad deū in quo solo p̄ fixa debz
esse intencio sp̄ualis hōis iſp̄nauit̄. cui
ab illo sūmo bona ut p̄ua sep̄atio mor̄s
p̄r̄is ac p̄m̄iosissim̄ int̄tus ē credē-
dus f̄missa facit̄ t̄n̄quillitate f̄idata ut
ab oībus carnaliū passionū nexib̄ abso-
luta. & illi vno sūmoq̄ bono tenaciss̄m̄
adhesit̄ int̄tione aptit̄ illud implebit̄.
*Sine int̄missione orate et in oī loco
leuātes puras manus sine ira & disc̄p-
tacione. har em̄ puritate si dici p̄t s̄s̄u-
mēt̄s absor̄ta ac de t̄reno situ ad sp̄ua-
lē siue angelicā s̄litudinē resōrto q̄ q̄
in se recipit q̄ q̄ tractauit̄ eḡcit. pu-
rissima atq̄ sincerissima orō erit. *her
p̄m̄de si ḡtinuaueris id̄strupte q̄ ad
modū vsq̄ abim̄o differamq̄ erit tibi
in tua t̄rāns̄ione & recollectione iam
facile ad p̄r̄optū ḡteplari ac frui
sicut viuē in natura. *14^m. *Cōs̄ne
attestacio in oī iudicio inquirēda. Et.******

Domū ad sp̄uale mentis p̄f̄oem
puritatē et t̄n̄quillitatē in deo

habenda non mediocriter ad hoc proficere videtur ut in omni quod de nobis dicitur sentitur et agit. Semp. tacite ad interiora mentis archana recitamus ut ubi ab omnibus alijs abstracti et intra nos totaliter et tolla statuamus nos in cognitione veritatis cum nos et utique invenimus atque videbimus penitus nichil proficere nobis sed plurimum obesse si laudati vel honorati ad extra fuerimus et ab intra in veritatis cognitione de nobis culpabiles et rei existimus.

Et sicut tunc nichil prodest si quequam extra homines laudat et gratia abmota accuset. In congregatione nichil obest si ad extra quis contemptus vituperatus et persecutus fuerit ab intra tamen in coram irrepche sibilis et innoxius existat. Imo quod plurimum super hoc cum praedicta et silencio et quiete non immerito in domino titulari habet. Sic de nulla nocebit adversitas ubi non dominatur iniquitas. Et sicut nullum malum in punitum. Ita nullum bonum remuneratum. Neque cum propositis velimus mercede et punita expectare ut reape ab hominibus sed solum in domino deo non in puniti sed in futuro non transitorie in tempore sed in eternitate liquet ergo quod nec maius aliquid nec melius quam semper in omni tribulatione et exitu ire ad interiora mentis severiora et ibi inuolare ipsum dominum ipsum christum adiutorem in temptationibus et tribulationibus ac mihi et humiliari in confessione peccati et laudare ipsum deum et prem corripitorem et consolantem. Insuper et omnia et singula in se ut in alijs si prospere siue adversa contingit accipere expedite et serare de manu sue infallibilis providentiae ad dispendium ordinatae. Ex quibus sequitur causa peccatorum remissio amaritudinis expressio collatio dulcedis et securitatis. Infusio gratiae et misericordiae attractio et corroboratio firmitatis cum habundans de ipso consolatio. Firmis adhesionis et unio. Sed nec velimus imitari eos qui propter propositum et more pharisaeo seipso carum et aliter haberi vident et appare ab extra coram hominibus satragunt quod ab intra in veritate de se didicerunt quod quidem

extreme demerere est sic ut quae appare aut expete laudem humanam vel gloriam a se ut ab alijs cum nichilominus interius repletis sit illecebris et peccatis gravissimis. Et certe quod post huiusmodi vaissima erit fugiet ab eo produta bona et dedecus meretur. **S**ed ergo pro oculis tuis habeas mala tua. **Qua** de te et invidiositate tua et agnosce te ut humiliaris et tam proposita indignissimum vilissimum abiectissimumque ab hominibus haberi non refugas. **P**ro gravissima peccata et maxima mala tua. **E**t de re reputa te inter alios ut sithora inter aurum zizania inter triticum paleam inter grana lupum inter oves. **S**athana inter filios dei. **S**ed ne velis reuereri ab alijs nisi perferri sed imo potius toto corde et spiritu fuge vitium huius pestilencie venentis laudis reputatio iactantiae et ostentationis. **N**e ut iuxta prophetam laudet peccator in desiderio anime suae. **E**t ysaias. **T**ribuisti te dicit ipse te decipuit et via gressuum tuorum dissipavit. **E**t dominus lucet vobis. **V**erum benedixerunt vobis homines. **C**onceptus sui quod auferet in homine et quod utilis sit.

Domine quomodo quis vilitatis suae cognitor est tanto plus et limpidius diuine maiestatis est inspector et quanto alijs ante deum veritate et iustitia sibi ipsi in oculis suis est vilior tanto in oculis dei est praestior. **Q**uia propterea studeamus toto desiderio conatu nos vilissimos reputari. Insuper super tribulationibus afflictionibus et iniurijs non moueri. **N**ec super huiusmodi inferentes turbari nec cogitationibus contra eos inuolu ut indignari sed equo animo cedere ut te cunctis iniurijs non moueri nec super huiusmodi vilipentionibus flagellis et derelictionibus esse dignum. **N**am reuera qui vult se deum penitet et luget ille ab omnibus honorari diligi abhorret nec subefugit nec renuit se quodammodo odari contumari despici usque in fine ut vult humilietur et puro corde solum domino deo sincere adhaereat veritatem ad dominum deum solum diligere deum et seipsum super omnia abhorredum et ab alijs appetere vilipendi non requirit.

labor extrinsecus nec corporis valitudo sed
potius solitudo corporis et quies et labor
cordis et quies mentis ut scilicet labore cor
dis et affectione mentis intus surgat
et corporaliter se ab illis infirmis euellat
et sic ad celestia et diuina surgat et asce
dat. Nepe hoc facietis mutamus nos
in deum et proprie tunc fit quoniam ex corde
eligimus esse sine iudicio damnatione
et contemptu proximi. nos ut purissima
et obprobrium ab omnibus estimari immo
ab omnibus tanquam lutum fedum abhorreri.
quod quibusque delictis habundare ut ab homi
nibus honorari ut eleuari seu quibusque cor
porali et uisitoria sospitate ut quomodo
peccati nec aliquid presentis huius mortalitatis
et corporalis uite consolacione desiderare
quod ueras offensiones culpas et peccata sine
remissione lugere deplangere et de die
in diem ab alijs magis magisque uilio
res haberi. et in omni uilitate indignum
in oculis nostris cotidie ferri ut soli deo
placeamus cumque soli diligamus sicque
ei adhaeramus nec circa aliud uelimus
affici nisi solum circa ipsum deum ipsum
christum qui solus iaceat in nobis affici
nec de ullo sollicitari et curare nisi
de ipso in cuius diuina et prudentia
omnisa et singula curant et subsistunt
non ergo tui erit animo delinari sed uel
toto corde lugere. **Q**uod si non luges
propter hoc luges. **S**i uero luges propter hoc
magis lamentare qui dolor causa
tibi super iduristi propter tuas offensiones
maximas et peccata infinita. **S**icut ergo
non sollicitudinem gerit super speculato
rum dispoens quod sententiam suscipit quod de
natus sit qui lamentatur et efficaciter
luget neque delictis neque ire aut glorie
ut indignacionis ut huiusmodi aliquid
attendat. et sicut alia cuius alia damp
natorum habitacula. **I**tem **I**ta luges et
ad penam obliganda debita stans et
istituas ab ingens et non obligatis
aliena penitus debet esse et remota

Alioquin non esset deum rei obnoxium et
inoretus in dispensacione et satisfacta
omnis pena. quod tamen magna est im
uariacionis culpa et liberior est
iusticia quam innocentia. **O**ra ergo
abneganda omnia contempnenda. **O**ra
extuaciona et uitanda ut plena fide
bonum luctui penitus iaceat fundamentum
Igitur in ueritate ipsum christum diligens et
post eum luges et eum in corde et corpore
portas. in ueritate dolore de suis
peccatis et offensionibus habes. in ueritate
futurum regnum propere requies in uera
fide memoriam tormentorum et iudicium eter
ni possides. et sui exitus timore et
memoria firmus perfecte reassumens
non ulterius conabitur nec curabit nisi
soluatur erit de aliquo alio propter quod
qui ad beatam impassibilitatem et demum
curare festinat omni die in quo non
maledicat et contempnit se multum
dampnum arbitretur sustinuisse. **I**mpassi
bilis autem est a uicibus et passionibus
libertas cordis mundicia et virtutum
ornatu. **E**tterna igitur te mortuum que
non ambigis de necessitate mortuorum
et proterum argumentum omnem cogita
tionum locutionum operum tuorum an sine
deum sint. sit tibi iudicium hoc videlicet
si in his magis humilis et mitis te et
in deo plus recollectus et confortatus
fueris. **S**i autem aliter in te reperieris
suspectum tibi sit sine deum nec accep
tum nec tibi proficiam. **¶** **15^m. Pruden
tia dei quod ad omnia se extendit.**

Ueritamen ut iuxta scripta sine
impedimento expedite seruire et
nude in deum deum libere et tranquille fere
amur quicquam et uiam. eius firmus
adhaeramus equanimiter in prosperis
et aduersis in uita siue in morte. opus
est ut cuncta et singula idicasse
sue infallibili prudentie iudicio gemit
tamque et certissime nec mirum cum ipse

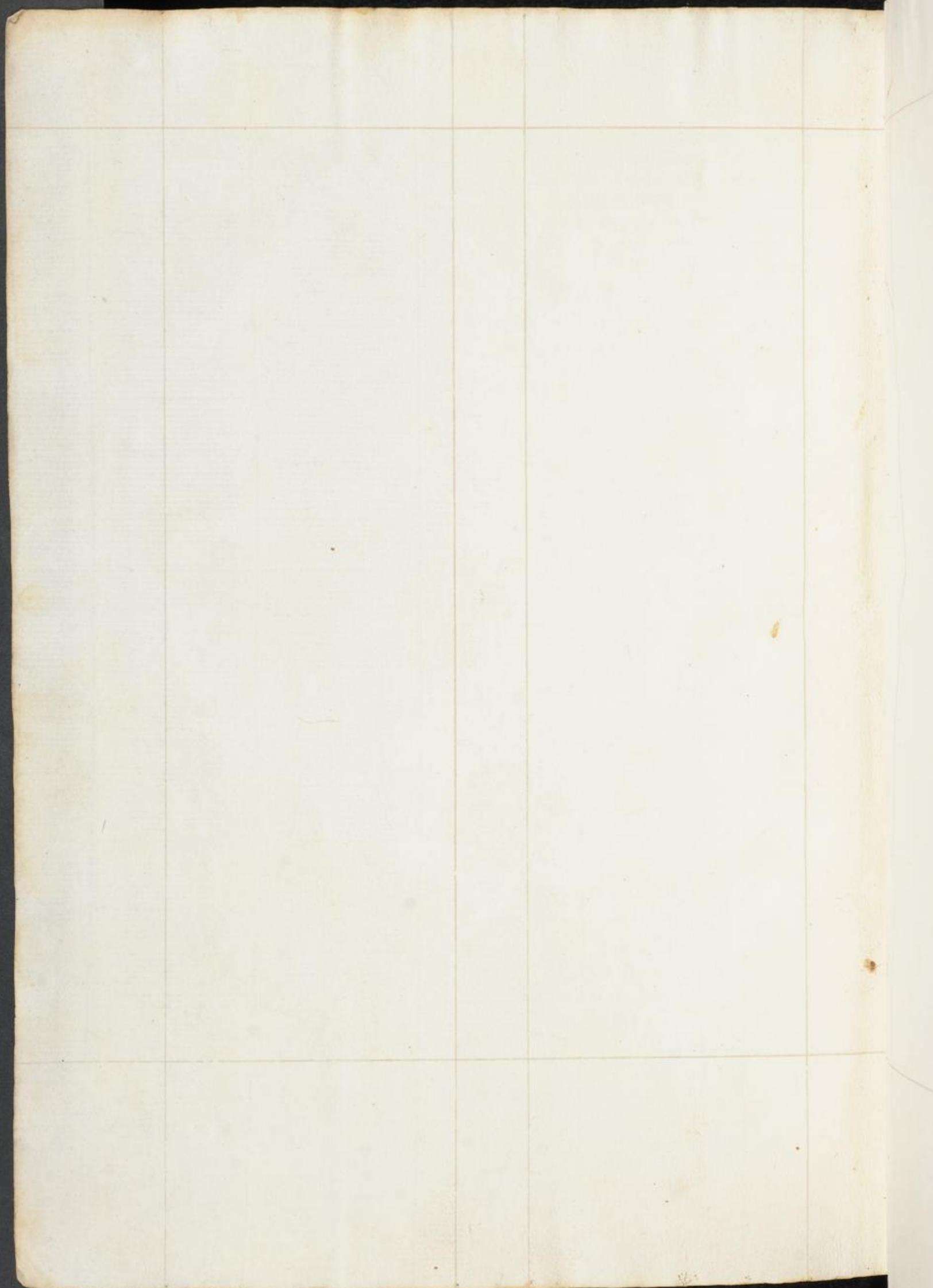
solus sit qui omnibus dat esse posse et
 operari. **S**ed virtute et operatione
 speciat modum et ordinem. In nullo pon-
 dere et mensura. **P**rofertim cum sicut
 opus artis. **S**ufficit opus nature
 dei creantis conservantis ordinantis
 et administrantis. eo quod ipse solus
 sicut infinita potentia sapientia boni-
 tas et essentialitas misericordia iustitia
 et veritas caritas quod immutabilis eternitas
 et immensitas. Nulla ergo res potest propria
 virtute subsistere nec agere nisi agat in
 virtute ipsius dei. **S**ed primi movetur primi
 principii que est causa omnium actionum
 et operatur in omni agente. **R**umpere quantum
 ad rationem ordinis pertinet deus imme-
 diate omnibus providet et usque ad ultimum
 singula nichil igitur a maximo usque ad
 minimum. **S**empiterna dei providentia efflu-
 git nec declinat etiam sine in naturalibus
 siue in voluntariis siue in casualibus
 siue in fortuitis siue in illis de se mixtis.
Sed nec aliud deus facere potest quam sub
 ordine siue providentia cadat sicut non
 potest facere aliquid quod eius operationi non
 subdat. **R**etendit igitur se divina provi-
 dentia ad omnia ad singula etiam usque
 ad hominem cogitata. **R**una de re iuxta
 illud prima petri 4. **O**mnia sollicitudines
 vestram fruentibus in eum quoniam ipse cura est
 de vobis. **E**t rursum propheta. **I**acta cogi-
 tati in deum. **E**t etiam 2. **R**espiciate filium
 hominum et sitote quod nullus spernit in domino
 et confusus est et quod promissit in imadatis
 eius et derelictus est. **E**t dominus ait. **N**o-
 lite solliciti esse dicentes quod manducabi-
 mus et. **R**id quid ergo et quantumcumque mag-
 num a deo sperare possimus erimus sine
 dubio accepturi. **S**ed illud deus 1. **O**mnia
 locum que calcaverint pes vester erit.
Runa quantumcumque desiderare quod poterit
 tantum est accepturus et quantumcumque
 pedem porrexerit eatenus possidebit. **V**n-
 bernardus. **A**uctor omnium deus tante habun-
 dat visceribus pietatis ut ad quantumcumque
 gratiam fiducie semper extendere poterimus

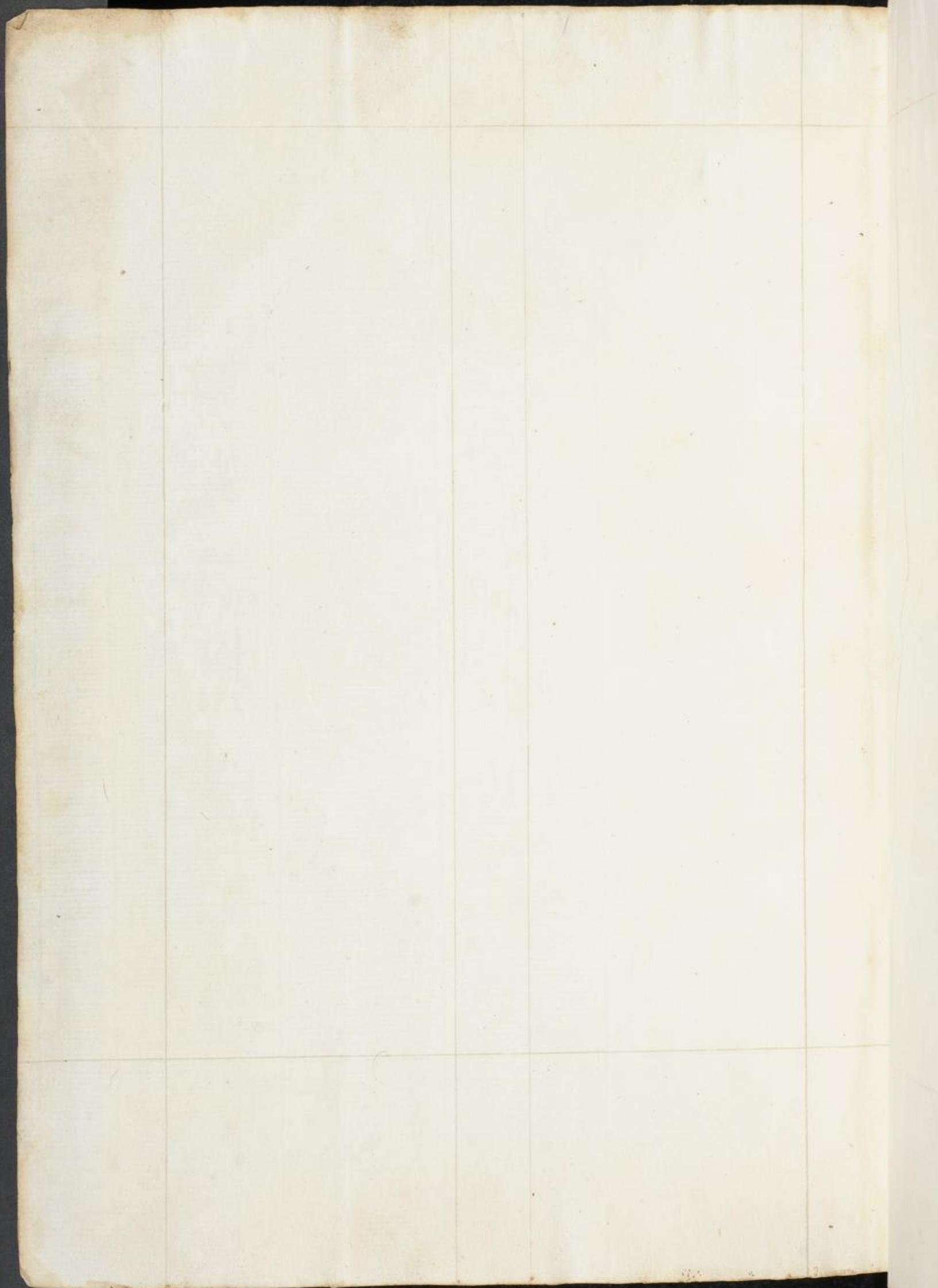
tantum erimus sine dubio accepturi. **V**nde
 mathei 2. **R**uencumque orantes petitis por-
 ro quanta heret ipsa fiducia in deum fortior
 est et instantior et quanto in deo cum huius-
 litate et reverentia se violentius erigit
 et securius et habundantius et cunctis quod
 sperabat impetrabit et obtinebit. **A**t
 vero si intus heret propter multitudinem ac mag-
 nitudinem peccatorum fiducia in deum se erige-
 tendo retardat et aduertat quod huius-
 est quod omnia possibilis sunt apud deum et
 quod vult necesse est quod fiat. quod non vult
 impossibile est quod fiat. et quod tam facile est
 ei tam inuincibilis peccata quantumcumque enormia
 remittit et delere sicut unum peccatum. **E**t
 sicut peccator non potest quantum in se est ab in-
 nuabilibus peccatis surgere et se ab eis ex-
 tunc et absoluit sicut nec ab uno peccato
 non enim possumus non solum facere si nec co-
 gitare bonum a nobis quasi ex nobis sed hoc
 ex deo est. **A**ttamen utique multo periculo-
 sius est pluribus irretitum esse peccatis rebus
 quibus quod uno solo. quod nullum malum repu-
 nitum. et cuius peccato mortali debet pena
 infinita et hoc de rigore iusticie. **E**o quod
 quolibet tale peccatum sit contra deum qui est
 actu infinite reverentie dignitatis et
 honorificentie. **P**roterea sicut apostolus. **S**icut
 deus qui sunt eius et impossibile aliquem
 illorum pure infra quocumque anfractus et
 fluctus errorum scandalorum scismatum pse-
 rucionum discordiarum heresum tribulationum
 aduersitatum atque temptationum quantumcumque.
Eo quod numerus electorum sanctorum et immensum meri-
 torum sit essentialiter et immutabiliter ab eo
 preuisas intantum ut etiam omnia bona et
 mala propria et aliena prospiciat et aduersa
 eis cooperantur in bonum nisi forte in hoc
 quod gloriosiores et prebiciores apperant
 madidissis. **S**ecure ergo et expedite sin-
 gula et cuncta committamus plena cum fi-
 ducia diuine providentie quod idcirco per-
 mittit mala quantumcumque quantumcumque fieri

et bonū est et bene fit ut fiat ea
fieri nec fieret nisi pmitteret ea fieri
nec aliter nec plus fieri possit nisi magis
tu pmitteret. quia fit potest et vult
ea in melius quere et disponere. Sic
em eius opatione oia bona fiunt. sic
eius pmissione oia mala bona fiunt.
ut certe ex hoc appat eius potētia
sapientia clemētia p reprobos. Nam
misericordia et iustitia vltus gracie
et defectus nature pulchritudo vni
uersi opatione optat laus bonorum
reprobos malicia atq; pena. Sic in
pccatore conuersio. contritio confessio et
pena mansuetudo pietas et caritas
laus q; eius et bonitas. Non tū eis sp
cedit in bonū qui male agūt. sed
ut vlt in pccatū iugūt et maximū
malū pvaricationis s; gracie et glorie
et incursioms culpe et pene. Nonūq;
eā etne a qua nos custodiat ih̄s
tristis amex

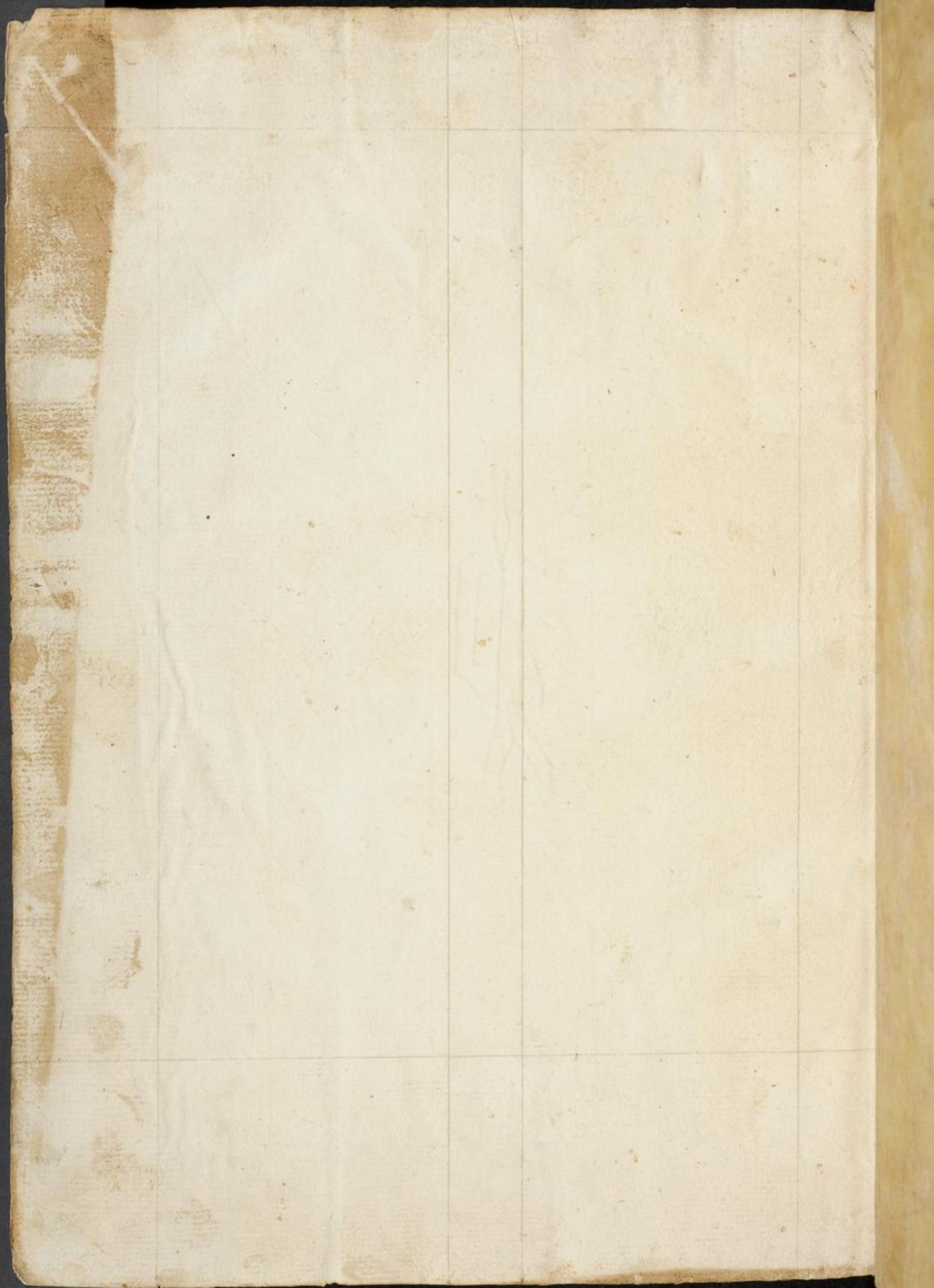
Exphat liber alberti magni de ad
herendo deo nudato itellai et affri
et ulāa pfoe hoīs i hac vita qntū
possibile est

all these things

[Faint, illegible text visible through the paper from the reverse side]

IIa

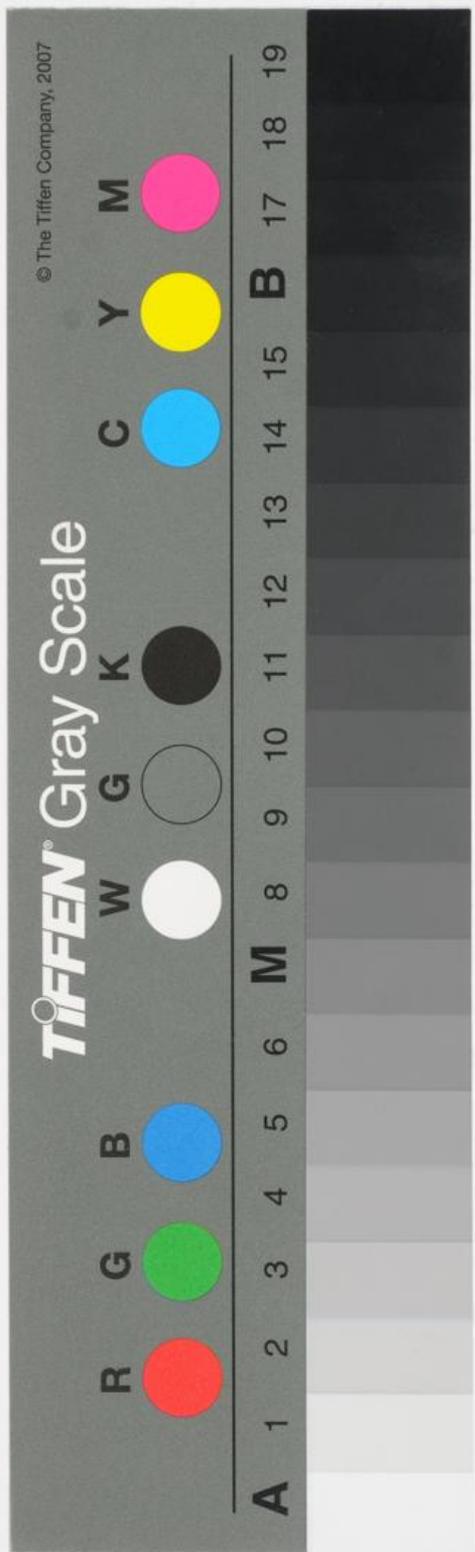
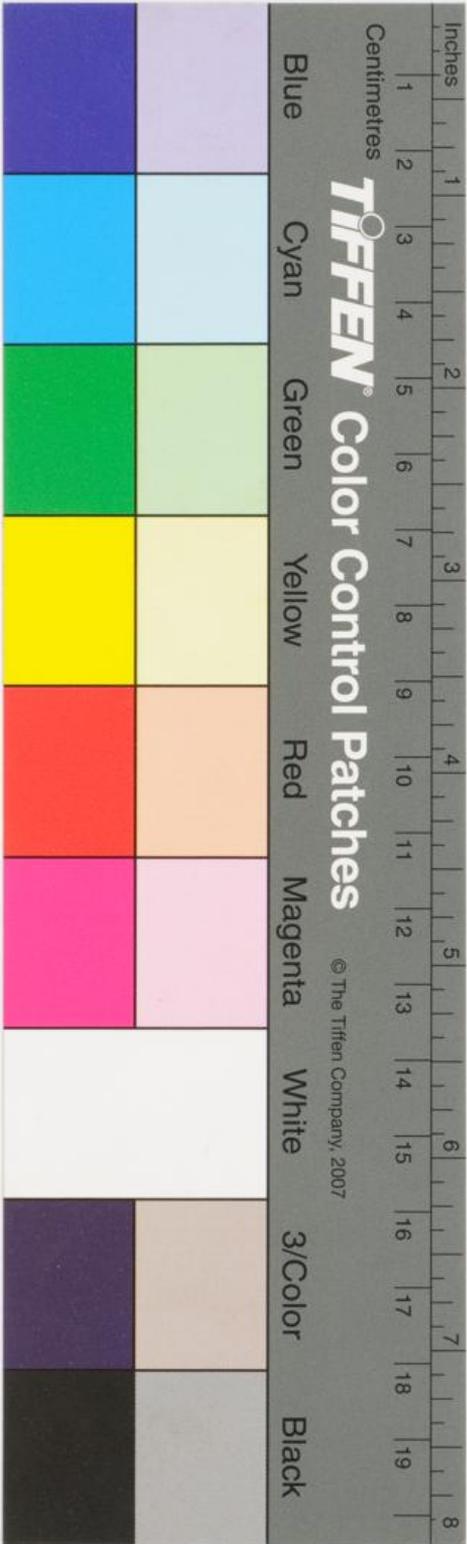
Et nota quod in
his partibus habet
in se quod est
in se quod est
in se quod est

II b

Et nota quod in
his partibus habet
in se quod est
in se quod est
in se quod est

Fragment of aged parchment with faint, illegible text. A wooden pencil is visible at the top left corner.

Fragment of aged parchment with faint, illegible text. A wooden pencil is visible at the bottom left corner.

[Faint, illegible text visible through the leather on the spine side, likely bleed-through from the reverse side of the book.]

